

Súd: Krajský súd Trenčín
Spisová značka: 2To/53/2016
Identifikačné číslo súdneho spisu: 3815010436
Dátum vydania rozhodnutia: 07. 07. 2016
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Jozef Janík
ECLI: ECLI:SK:KSTN:2016:3815010436.2

Uznesenie

Krajský súd v Trenčíne v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Jozefa Janíka a sudcov JUDr. Petra Tótha a JUDr. Františka Kováča v trestnej veci proti obžalovanej A. R., pre zločin týrania blízkej osoby a zverenej osoby podľa § 208 ods. 1 písm. a/, písm. b/, ods. 2 písm. d/ Tr.zák. s poukazom na § 138 písm. b/ Tr.zák., na verejnom zasadnutí dňa 7.júla 2016 prejednal odvolanie obžalovanej A. proti rozsudku Okresného súdu Prievidza zo dňa 22.apríla 2016, sp.zn. 2T/128/2015 a takto

rozhodol:

Podľa § 319 Tr. por. sa odvolanie obžalovanej A. R. z a m i e t a, pretože nie je dôvodné.

odôvodnenie:

Rozsudkom Okresného súdu Prievidza zo dňa 22.apríla 2016, sp. zn. 2T/128/2015 bola obžalovaná A. R. uznaná za vinnú zo zločinu týrania blízkej osoby a zverenej osoby podľa § 208 ods. 1 písm. a/, písm. b/, ods. 2 písm. d/ Tr.zák. s poukazom na § 138 pís. b/ Tr.zák. na tom skutkovom základe, že

od presne nezisteného obdobia, približne od roku 2004 minimálne do 22. 01. 2015 v okrese J., väčšinou v byte na Ul. F. č. XXX/XX ako rodič, týrala svoju maloletú dcéru R. S., nar. XX. XX. XXXX tak, že maloletú bezdôvodne dennodenne bila za všetko dľaňami, päšťami, metlou, lopárom po rôznych častiach tela, pričom jej spôsobila modriny na líci, rukách a nohách, škrabanec pod okom, na nohách jazvy spôsobené nožnicami, hádzala po nej stoličku a ťahala ju za vlasy, presne nezistený čas v izbe, v ktorej maloletá spávala, obžalovaná A. R. pozerala celú noc na počítači rozprávky, keď ju dcéra upozornila, že ráno vstáva do školy, tak ju dobila päšťami a pozerala ďalej, pričom maloletá R. S. spávala s čiernou čiapkou na očiach so štipľami v ušiach, čo spôsobilo, že v škole zaspávala posediačky, obžalovaná nikdy riadne nevarila a ak bolo navarené a maloletá nechcela jesť, tak jej polievku vylievala na hlavu alebo jej hlavu strkala do polievky, nechala maloletú doma samu aj 4 dni bez jedla, v období od konca októbra r. 2013 do polovice februára r. 2014, keď maloletá bývala v Topoľčanoch, ju cez telefón neustále kontaktovala, zakazovala jej jesť a zdržiavať sa v spoločnosti manželky starého otca a jej dcéry, nemohla sa s nimi ani rozprávať, musela každý deň hneď zo školy 3 hodiny v Topoľčanoch chodiť po vonku a pritom telefonovať so svojou matkou a oslovovať ľudí, aby jej potvrdili, že je vonku, pričom jej na to nezabezpečila ani riadne oblečenie a obuv, v čase, keď mala maloletá zápal močového mechúra, zakázala jej ísť lekárovi, počas vyučovania ju v Prievidzi i v Topoľčanoch neustále kontrolovala cez mobilný telefón, dlhodobou maloletú urážala a nadávala jej, obviňovala maloletú zo sexuálneho styku s vlastným otcom - manželom obžalovanej, neprimerane zaťažovala maloletú manželskými problémami obžalovanej, v dôsledku čoho spôsobila maloletej posttraumatickú stresovú poruchu, depresívnu poruchu, disharmonický osobnostný vývoj, dlhodobé pocity bezmocnosti a strachu s potrebou psychiatrického liečenia a sledovania

Bola za to odsúdená podľa § 208 ods. 2, § 38 ods. 2 Tr. zák. na trest odňatia slobody vo výmere sedem rokov s tým, že podľa § 48 ods. 2 písm. a) Tr. zák. bola na výkon uloženého trestu zaradená do ústavu na výkon trestu s minimálnym stupňom stráženia. Podľa § 288 ods. 1 Tr. por. okresný súd poškodenú stranu Úrad práce, sociálnych vecí a rodiny Prievidza, odbor sociálnych vecí a rodiny, Šumperská č. 1, 971 01 Prievidza s nárokom na náhradu škody odkázal na občianske - súdne konanie.

Proti tomuto rozsudku podala v zákonnej pätnásťdňovej lehote obžalovaná A. R. odvolanie do všetkých jeho výrokov. V písomných dôvodoch odvolania prostredníctvom obhajcu namietala správnosť napadnutého rozsudku s poukazom na to, že zo spáchania skutku, ktorý sa jej kladie za vinu sa vôbec necíti byť vinnou, pretože skutok nespáchala. Ak by sa správala spôsobom uvedeným v napadnutom rozsudku počas doby 11 rokov, tak takéto jej konanie a jeho následky by u poškodenej museli byť zistené už skôr pred rokom 2015 a oveľa závažnejšie, ako to zistili súdom ustanovení znalci. Okresný súd podľa jej názoru nevykonal v jej trestnej veci všetky potrebné dôkazy tak, ako to vyplýva z ustanovenia § 2 ods. 10, ods. 12 Tr. por.. V predmetnej veci nebola súdom napriek jej opakovaným návrhom vypočutá svedkyňa - poškodená K. R., keď jej návrh na priame vypočutie tejto svedkyne okresný súd zamietol na základe lekárskeho potvrdenia MUDr. H., ktorá predtým vo svojej lekárskej správe záverovala u poškodenej syndróm týranej osoby, ktorý však súdom ustanovení znalci MUDr. D. a PhDr. H. vo svojom znaleckom posudku u poškodenej vyvrátili, keď u nej záverovali len posttraumatickú stresovú poruchu a disharmonický vývoj osobnosti na báze emočnej a sociálnej. Aj vo vzťahu k takémuto záveru, vysloveného súdnymi znalcami, z dôkazov vykonaných pred prvostupňovým súdom ešte nevyplýva, že za tento stav poškodenej nesie zodpovednosť práve obžalovaná a nemožno jednoznačne vylúčiť to, že popísaný stav bol poškodenej spôsobený inými skutočnosťami alebo konaním iných osôb. V rámci dokazovania pred okresným súdom boli vypočutí nepriami svedkovia Mgr. J., H. H., Z. X., H. F. a J. G., hoci ani jeden z týchto svedkov priamo nevidel, že by obžalovaná poškodenú týrala tak, ako je to uvedené v obžalobe a pritom priamy svedkovia F. R., G. R., E. R., H. P., H. H. a H. F. vypovedali v prospech obžalovanej. Zdravotným záznamom poškodenej ani žiadnym z ďalších vecných dôkazov nebolo pred súdom preukázané, že by poškodená v období od roku 2004 do 22.januára 2015 mala na svojom tele nejaké modriny, škrabance, vpichy a pod.. Okresný súd ani v odôvodnení napadnutého rozsudku dostatočne presvedčivo neuviedol a ani nevysvetlil, ako sa vyrovnal s obhajobnými tvrdeniami obžalovanej, keď jeho rozhodnutie o uznaní viny je založené len na tvrdeniach poškodenej, ktorá súdom ani nebola vypočutá a na nepriamych dôkazoch, ktoré však netvorí harmonický celok. Ak sa po vyhodnotení dôkazov vyskytnú pochybnosti, malo by byť v súlade so zásadou „in dubio pro reo“ rozhodnuté v prospech obžalovanej osoby. Keďže teda obžalovaná od začiatku trestného stíhania spáchanie skutku jednoznačne popiera a vina jej v konaní pred okresným súdom nebola preukázaná, navrhla, aby krajský súd rozsudok súdu prvého stupňa zrušil a ju aby spod obžaloby oslobodil.

Prokurátorka krajskej prokuratúry na verejnom zasadnutí odvolacieho súdu navrhla odvolanie obžalovanej A. R. zamietnuť ako nedôvodne podľa § 319 Tr. por.

Krajský súd v Trenčíne ako súd odvolací na podklade podaného odvolania, ktoré mu spolu so spisom bolo predložené 9.júna 2016, nezistiac dôvody pre zamietnutie odvolania obžalovanej podľa § 316 ods. 1 Tr. por. a ani dôvody pre zrušenie napadnutého rozsudku podľa § 316 ods. 3 Tr. por., na verejnom zasadnutí dňa 7.júla 2016 preskúmal postupom podľa § 317 ods. 1 Tr. por. zákonnosť a odôvodnenosť výrokov o vine a treste napadnutého rozsudku, ako aj správnosť postupu konania, ktoré im predchádzalo. Uvedeným postupom zistil, že odvolanie obžalovanej A. R. nie je dôvodné. Nezistil pritom chyby, ktoré neboli odvolaním vytýkané a ktoré by odôvodňovali podanie dovolania podľa § 371 ods. 1 Tr. por.

Po splnení prieskumnej povinnosti odvolací súd zistil, že súd prvého stupňa vykonal kontradiktórnym spôsobom všetky potrebné dôkazy v rozsahu nevyhnutnom na objasnenie skutkového stavu veci a tieto správne vyhodnotil jednotlivo i vo vzájomnej súvislosti tak, ako mu ukladajú ustanovenia § 2 ods. 10 a 12 Tr. por. a dospel ku správnyim skutkovým zisteniam i právnym záverom.

Napriek tomu, že obžalovaná A. R. spáchanie skutku, ktorý jej bol kladený za vinu poprela, súd prvého stupňa svoje skutkové zistenia správne oprel predovšetkým o jednoznačne usvedčujúcu svedeckú výpoveď samotnej poškodenej K. R. (okresný súd bez najmenších pochybností správne výpoveď poškodenej z prípravného konania na hlavnom pojednávaní 8.februára 2016 prečítal a s prihliadnutím na jej preukázaný zdravotný stav nevykonal jej osobný výsluch na hlavnom pojednávaní) o objektívnosti a vierohodnosti ktorej neboli zistené žiadne právne relevantné okolnosti, práve naopak s jej podrobnou výpoveďou zo štádia prípravného konania (bola vykonaná aj v prítomnosti obhajcu obžalovanej) korešpondujú aj ďalšie vo veci vykonané dôkazy, na ktoré súd prvého stupňa podrobne poukázal v písomnom vyhotovení napadnutého rozsudku, z nich predovšetkým závery znaleckého posudku znalkyň z odboru zdravotníctva a farmácie, psychiatrie, resp. odboru psychológie, klinickej psychológie

detí MUDr. U. D. a J. K. H. podľa ktorých poškodená utrpela posttraumatickú stresovú poruchu a disharmonický vývoj osobnosti na báze emočnej a sociálnej deprivácie, ktoré znalkyňa MUDr. U. D. potvrdila aj na hlavnom pojednávaní s tým, že poškodenú náležitým spôsobom vyšetrili, znalkyňa bola osobne prítomná pri jej výsluchu, poškodená vypovedala spontánne, rovnako v úplnej zhode s prejavom poškodenej vypovedala aj svedkyňa PaedDr. A. J., manželka starého otca poškodenej, ktorej bola maloletá poškodená od 22.januára 2015 zverená do výchovy a opatery, ktorá bez akýchkoľvek pochybností potvrdila, že poškodená jej spontánne rozprávala o tom, ako, akým spôsobom ju jej matka - obžalovaná A. R. týrala a skutočnosti s tým súvisiace podrobne a vierohodne popísala (poškodená pritom napriek všetkému k obžalovanej prejavuje pozitívne city a vôľu, aby nešla do výkonu trestu odňatia slobody), tiež svedecká výpoveď H. F., sestry poškodenej, ktorá vypovedala o analogickom správaní obžalovanej vo vzťahu k jej osobe počas obdobia, keď s ňou ako so svojou matkou žila v spoločnej domácnosti, tiež listinné dôkazy a z nich najmä oznámenia Úradu práce, sociálnych vecí a rodiny v Prievidzi zo dňa 27.januára 2015 (č.l.8-9), správa zo psychologického vyšetrenia poškodenej súkromným centrom Pedagogicko-psychologického poradenstva a prevencie v Prievidzi z 27.novembra 2014 (č.l.188-192) i obsah „sms správ“, zachytávajúcej komunikáciu poškodenej so svojou sestrou F. R. z apríla 2015, na ktoré okresný súd v napadnutom rozsudku podrobne poukázal. Svoje skutkové zistenia podrobne, vecne správne a presvedčivo odôvodnil v napadnutom rozsudku a na ich podklade dôvodne neakceptoval obhajobné tvrdenia obžalovanej (najmä nedôvodné spochybňovanie vierohodnosti výpovede poškodenej K. R., keď pritom vzhľadom k veku poškodenej a jej zdravotnému stavu by jej prípadné opätovné vypočúvanie pred súdom k veciam, ktorých oživovanie v pamäti mohlo nepriaznivo ovplyvňovať jej duševný a mravný vývoj, keďže sa jednalo o jej týranie, už neprichádzalo do úvahy, pritom v tomto smere rovnako nedôvodne spochybňovala lekárske správy psychiatricky Psychiatrickej ambulancie v Bošanoch MUDr. B. H., v ktorej suspenzárnej starostlivosti sa poškodená v súčasnej dobe nachádza, keď o jej lekárske záveroch k súčasnému zdravotnému stavu poškodenej ani krajský súd nezistil žiadne relevantné pochybnosti a okresný súd pokiaľ ide o následky na zdraví poškodenej, spôsobené jej týraním, vzal správne do úvahy iba jednoznačné závery znaleckého posudku znalkyň PhDr. H. a MUDr. D.), pretože boli v rozpore s ostatnými vo veci vykonanými dôkazmi.

Odvolací súd po preskúmaní veci vzhľadom na uvedené dôvody dospel k rovnakým skutkovým zisteniam ako súd prvého stupňa, pretože dôkazy, ktoré vykonal okresný súd, na ktoré podrobne poukázal v odôvodnení napadnutého rozsudku a o vierohodnosti ktorých nie sú žiadne pochybnosti, vytvárajú ucelenú reťaz dôkazov, ktorými bolo spoľahlivo a bez akýchkoľvek pochybností preukázané, že žalovaný skutok sa stal a že ho spáchala obžalovaná A. R.. Odvolacie námietky obžalovanej vo vzťahu ku skutkovým zisteniam nepovažoval preto za dôvodné a neakceptoval ich. Rovnako nepovažoval za dôvodné ani námietky obžalovanej vo vzťahu k správnosti a zákonnosti konania, ktoré napadnutému rozsudku predchádzalo, pretože nemajú podklad v obsahu spisu a vo vykonaných dôkazoch.

Vychádzajúc zo správne zisteného skutkového stavu okresný súd nepochybil ani pri právnom posúdení konania obžalovanej A. R. ako zločinu týrania blízkej osoby a zverenej osoby podľa § 208 ods. 1 písm. a/, písm. b/, ods. 2 písm. d/ Tr. zák. s poukazom na § 138 písm. b/ Tr. zák., pretože obžalovaná po dlhšiu dobu týrala blízku osobu (dcéru - mal. K. R. nar. XX. j. XXXX), pričom svoje závery aj v tomto smere v napadnutom rozsudku tiež zodpovedajúcim spôsobom odôvodnil. Odvolací súd dospel nielen k rovnakým skutkovým zisteniam, ale aj k rovnakým právnym záverom ako okresný súd, preto ani v tomto smere nezistil dôvody na zmenu napadnutého rozsudku a ani v tomto smere odvolacie námietky obžalovanej nepovažoval za opodstatnené.

Pochybenie zo strany okresného súdu nezistil odvolací súd ani vo výrokoch o treste odňatia slobody a o spôsobe jeho výkonu. Trest odňatia slobody uložený obžalovanej A. R. podľa § 208 ods. 2 Tr. zák. s prihliadnutím na § 38 ods. 2 Tr. zák. vo výmere sedem rokov zodpovedá u obžalovanej všetkým zákonným hľadiskám stanoveným pre jeho ukladanie v zmysle § 34 ods. 1 a ods. 4 Tr. zák., konkrétnej miere závažnosti spáchaného trestného činu, vyplývajúcej z jeho povahy, zo spôsobu spáchania a z hroziacich i reálne spôsobených následkov a možnostiach jej nápravy z hľadiska účelu trestu, jeho individuálnej i generálnej prevencie, pričom uložený trest odňatia slobody v takto stanovenej výmere je súčasne dostatočným vyjadrením morálneho odsúdenia obžalovanej spoločnosťou.

Správne a v súlade so zákonom je aj zaradenie obžalovanej A. R. na výkon trestu odňatia slobody do ústavu na výkon trestu s minimálnym stupňom stráženia, pretože má svoje opodstatnenie v ustanovení § 48 ods. 2 písm. a/ Tr. zák.

Z hľadiska doteraz uvedených dôvodov je zrejmé, že odvolací súd nepovažoval odvolacie námietky obžalovanej za opodstatnené, nezistil dôvody na zmenu napadnutého rozsudku vo výrokoch o vine a treste v prospech obžalovanej na podklade ňou podaného odvolania a keďže aj výrok o náhrade škody v napadnutom rozsudku je správny a v súlade s ustanovením § 288 ods. 1 Tr. por., preto odvolanie obžalovanej A. R. ako nedôvodné podľa § 319 Tr. por. zamietol.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu nie je sťažnosť prípustná.